

Symposium in Canada: onze inzet voor een actieve, missionaire Kerk

Van 24-26 oktober werd in Montreal, Canada, een groot theologisch Symposium gehouden door de Pauselijke Missiewerken (In dit artikel afgekort vanuit het Engels: PMS-Pontifical Mission Societies). Pater Kross, die de regional director van de Pauselijke Missiewerken voor de bisdommen van het Caraïbisch Gebied (AEC) is, nam deel aan dit symposium, tesamen met de PMS director van Trinidad & Tobago Sr. Deborah de Rosia en de PMS director van Kingston, Jamaica, Fr. Kingsley Asphall. In dit artikel krijgt u een overzicht van het symposium in zijn geheel: waar het over ging, wie er waren en wat het voor ons in ons bisdom in Suriname betekent. In het artikel van volgende weekend krijgt u nog iets meer details over de inhoud van de hoofdpresentaties van het symposium.

Dit symposium is een belangrijk onderdeel geweest van het nadenken over hoe de Kerk ook in deze moderne werelddamenleving met al haar spanningen, materialisme en individualisme, met alle ontkerkelijking en onverschilligheid of zelfs vijandigheid jegens het geloof, trouw kan blijven aan Jezus' opdracht: "Ga en maak alle volkeren tot Mijn leerlingen. Doopt hen in de naam van de Vader en de Zoon en de Heilige Geest en leert hen alles te onderhouden wat Ik u geleerd heb" (Matteüs 28:19-20).

Dit symposium was een voorbereidende bijeenkomst voor het grote "6e Missie Congres voor de America's" dat volgend jaar in november op Puerto Rico zal plaatsvinden. Er waren er ongeveer veertig deelnemers. Het waren PMS directors van vrijwel alle landen van de America's, alsook zeven bisschoppen, een vertegenwoordiger van PMS Rome, enkele theologen, en aan aantal lekegelovigen die op verschillende manieren actief zijn in de Kerk.

Zij hebben zich drie dagen lang geconcentreerd gericht op die missie van de Kerk in de huidige wereld. Er waren voorbereide presentaties

en intensieve groeps gesprekken, waardoor de deelnemers diep deelden over hun ervaringen en inzichten in het kerkelijk leven in de verschillende delen van de America's. Ook waren er de dagelijkse eucharistievieringen, een uur van aanbidding en gebed, en een uur rond Moeder Maria waarin de rozenkrans gebeden werd tijdens een processie met een Mariabeeld voor de kerkelijke inzet van evangelisatie in deze tijd.

Een tekst waar veel inspiratie uit geput werd tijdens de drie dagen van het symposium, was de apostolische exhortatie "Evangelii Gaudium", waarmee Paus Franciscus tien jaar geleden, in 2013 de Kerk krachtig opriep om trouw te blijven aan haar fundamentele missie om te evangeliseren en Christus naar buiten toe uit te dragen. Dat is erg nodig, omdat bijna overal in de wereld er een achteruitgang is van het aantal kerkgangers, er vrij weinig roepingen zijn, en vele jongeren steeds minder geïnteresseerd raken in religieuze tradities en geloof. Ook zien we wereldwijd een verharding en verruwing van de samenleving. Het individualisme en de gigantische technologische veranderingen maken het ook overal een stuk moeilijker om godsdienst en spiritualiteit door te geven en gezamenlijk te beleven.

De volgende passage uit "Evangelii Gaudium" van Paus Franciscus geeft heel goed de kern weer, waar de presentaties, groeps gesprekken en getuigenissen van het symposium over gingen. "Trouw aan het voorbeeld van haar Meester, is het van vitaal belang dat de Kerk van vandaag erop uitgaat en het evangelie aan allen verkondigt: overal, bij alle gelegenheden, zonder te aarzelen of bang te zijn. Want de vreugde van het evangelie is bedoeld voor alle volkeren: niemand is ervan buitengesloten. Dat is wat de engel aan de herders te Bethlehem zei: "Wees niet bang, want zie, ik verkondig u een vreugdevolle boodschap, die bedoeld is voor alle mensen" [Lucas 2:20]. Een evangeliserende

gemeenschap weet dat de Heer het initiatief nam, want Hij heeft ons het eerste liefgehad [1 Joh. 4:19] en daarom kunnen wij voort gaan, met moed ook zelf het initiatief nemen en op anderen toegaan, degenen opzoeken die van het geloof verwijderd waren geraakt, en op de kruispunten der wegen staan en hen die buitengesloten zijn verwelkomen. Een evangeliserende gemeenschap raakt met woord en daad betrokken in het dagelijks leven van mensen, zij overbrugt afstanden en verschillen, en zij is bereid zichzelf weg te cijferen als dat nodig is om het menselijk leven te omarmen en het lijden van Christus aan te raken in het lijden van medemensen. Missionaire gelovigen nemen daarom "de geur van de schapen" over en naar hún stem zijn de schapen wel bereid te luisteren. Een missionaire, evangeliserende gemeenschap is ook ondersteunend, is solidair met medemensen op elk moeilijk moment van de weg, hoe lang of moeizam die weg ook moge blijken te zijn".

Wat kan dit symposium betekenen voor ons in het Bisdom Paramaribo? Alvast kan het onze aandacht beginnen op te wekken voor het grote 6e Missie Congres van de America's van volgend jaar november te Puerto Rico. Paus Franciscus probeert op vele manieren de Kerk wereldwijd extra in beweging te krijgen. Dat is lang niet altijd gemakkelijk voor de Kerkgemeenschappen in de verschillende delen van de wereld. Iedereen heeft zo zijn eigen zorgen en problemen ten aanzien van het kerkelijk leven en het geloofsleven. Maar sterker dan alle zorgen of problemen is de kracht van de Heilige Geest. De missie van de Kerk wordt niet op de eerste plaats geleid door ons, maar door de Heilige Geest. De Geest is een Geest van creativiteit, van vuur dat verwarmt en enthousiast maakt waar het leven doods was geworden.

Ook het synodale proces waartoe Paus Franciscus ons uitnodigt, is deel van dit alles. Door naar elkaar met het hart te luisteren, ontdekken we nieuwe bezieling en wordt nieuwe kracht geboren.

Ook wij in ons Bisdom zijn deel van die grote Katholieke Kerk. Ook wij zullen meegroeien, ons mee verdiepen in dit alles, ons erdoor laten inspireren en er steeds weer nieuwe initiatieven uit overnemen. Ook wij willen een levendige geloofsgemeenschap zijn in Suriname. We doen daarom mee met onze katholieke broeders en zusters van het Caraïbisch Gebied en de rest van ons continent. Daarom eindigt dit artikel met het thema van dat 6e Missie Congres: "Amerika: door de kracht van de Heilige Geest: getuigen van de levende Christus!"

Laten we de eerste dagen van de zalige Donders hier in Suriname herdenken en beleven

Pater Dennis de Foltran hield deze overweging tijdens de viering om de geboortedag van Petrus Donders te gedenken. De viering vond plaats in de basiliek.

Hoe was Batavia en hoe was Donders' eerste reis naar Batavia?

Drie weken na zijn aankomst, op 7 oktober 1842, nodigde monseigneur Grooff Petrus Donders uit om met hem het melaatsendorp Batavia te gaan bezoeken. De naam Batavia moet geen idyllische herinneringen oproepen aan de stad van Jan Coen, in Oost-Indië. Het Surinaanse Batavia was een stille plantage aan de Coppenerivier, waar het gouvernement de melaatsen isoleerde uit de samenleving. De monseigneur en Petrus Donders gingen er per zeilschip heen. Zij voeren de Surinamerivier uit, koersten over zee in westelijke richting en zeilden de Coppenerivier op.

Hoe werden ze te Batavia ontvangen?

Als het schip het melaatsendorp nadert, lost het drie saluutschoten, laat het anker vallen en strijkt de sloepen. De missionarissen stappen daarin over en worden door de matrozen naar de oever geroeid. Intussen luidt op Batavia de klok, de melaatsen komen aangelopen en wuiven met hun kleurige doeken. Aan het 'Odi, odi Vadri' – welkom, welkom Vader, komt geen einde. De priesters zijn onmiddellijk omringd door honderden zieken, die uiting geven aan hun blijdschap, dat de eerwaarde heer Gooff gekomen is en een nieuwe Vadri heeft meegebracht. Hij spreekt de melaatsen toe, stelt Donders voor en geeft allen de zegen. De zieken strompelden op hun omzwachtelde voeten en op hun stokken steunend naar hun hutten terug.

Was er een liturgische viering? Wat zijn de eerste indrukken van Donders?

De dag daarop, een zondag, zong Petrus Donders de plechtige Hoogmis en doopte zijn eerste melaatsen: drie kinderen en vijf

volwassenen en zegende een huwelijk in. Dat was zijn eerste priesterlijke bediening, die hij te Batavia uitoefende en die later door honderden en honderden in een lang rij van jaren zal gevolgd worden. Hij had over de melaatsheid gelezen. Nu zag hij die ziekte met eigen ogen en rook haar met zijn eigen neus. Wat was zijn eerste indruk? "Het is hartroerend, die arme en gebrekkige mensen te zien, de een zonder tenen aan hun voeten, de andere zonder vingers, alle afgerot, een derde zonder neus, een vierde blind, andere met zeer dikke benen als monsters. Bij sommigen begint hun de tong te rotten en dat beneemt hun de spraak. "Ik kon mijn tranen niet weerhouden, wanneer ik de arme melaatsen zag komen." En zijn eindindruk over dit werkterrein na een eerste verblijf van twaalf dagen: "Ik kan niet nalaten u hierover iets mee te delen, wijl mij hier alles bijzonder is bevallen." Hij zal er meer dan 27 jaar van zijn leven doorbrengen.

Hoe verliepen de eerste paar maanden?

Er was weinig verpozing. Na vier maanden in Paramaribo schrijft Donders: "Ik ben met de Hoog Heer Prefect in de stad, waar overvloedige werkzaamheden zijn, vooral met het onderricht van de kinderen, van de catecheunen en daarbij een ware biechtstoel. Maar de menigvuldige bezigheden benemen mij de moed niet, integendeel, ik dank God, dat Hij mijn verlangens vervuld heeft en mij, omwaardige, heeft willen gebruiken om aan de bekering van de zondaars en ongelovigen werkzaam te zijn."

Bron: Peerke Donders, JLF. Dankelman C SSR, Gooi en Sticht – Hilversum. Paramaribo 26/10/2023 – Petruslof te Kathedraal, P. Dennis C SSR.

...DE 'SPELD-IN-DE-HOOIBERG'...

Vert: De 'speld-in-de-hooiberg' was heel trots op zichzelf en zei tegen iedereen die het wilde horen:

Speld: "Ik ben die 'speld-in-de-hooiberg' waar iedereen altijd over spreekt!

Ja, bekijk me maar eens goed. Want iedereen zoekt naar me maar vinden me nooit en weten niet hoe ik er uitzie!"

Vert: Op een dag had de hooiberg genoeg van al dat geklets en die opschepperij! Hooib: 'Die speld praat altijd maar alleen over zichzelf maar nooit over mij!

Dankzij mij wordt die speld zo beroemd en zoekt iedereen naar hem! Hij is mij helemaal niet dankbaar dat hij zich in mijn hooiberg mag verstoppen. Ik zal hem wel krijgen!"

Vert: Dus besloot de hooiberg, als de speld even naar buiten ging om een luchtje te scheppen... er snel vandoor te gaan!

Vert: Arme speld. Hij was geen speld meer in de hooiberg, maar een doodgewone speld. Niemand zocht meer naar hem maar liepen hem straal voorbij, niet wetend dat hij die beroemde speld was geweest waar iedereen naar zocht. Hij was een dood-ordinaire speld geworden zoals er miljoenen zijn.

Les: De nuttige les achter dit verhaal is: Je moet niet alleen aan je zelf denken, maar ook aan anderen die ook veel voor je betekenen. Je moet je niet als een 'speld-in-de-hooiberg' voelen als je niet heel goed beseft dat je de beroemdheid in je leven aan die hooiberg hebt te danken.

M.Noordermeer

(Uit: *Wijsheidverhaaltjes, verzameld, vertaald, opgetekend, geschreven door M.Noordermeer in Quarentaine-tijd, Mrt 2020, te Valkenburg NL.*)

Gezocht: een NOTULIST

om diverse vergaderingen,
o.a. van de Bisschop van
Paramaribo, te notuleren

Geïnteresseerd?
Stuur ons dan een mailtje:

**secretariaat@
bisdopparamaribo.org**

READYTEX Art Gallery

buy art | rent art | exclusive artists

Steenbakkerijstraat 30
Paramaribo · Suriname · South America
Phone +597 421750 WhatsApp +597 8945911

info@readytexartgallery.com
www.readytexartgallery.com
Readytex.Art.Gallery

HIER ZOU

UW ADVERTENTIE

KUNNEN STAAN

Wilt u via Omhoog adverteren?

Stuur ons dan een mailtje
en wij sturen u een brochure:

omhoog@bisdopparamaribo.org
omhoog@gmail.com

**Wilt u graag Omhoog elke week
blijven ontvangen?**
Help ons en doneer!

Uw bijdrage kunt u storten op
rekening nr. 10.35.169

bij De Surinaamse Bank
t.n.v. R.K. Bisdop
met vermelding: DONATIE OMHOOG

Onze hartelijke dank aan degene
die reed bijdragen.
Elke bijdrage is van harte welkom!

Commentaar op de lezingen van de 31e zondag door het jaar (Jaar A)

Achtergrond van de eerste lezing (Maléachi 1:14 - 2: 2.8-10)

Het profetisch werk Maléachi is het laatste boek in het Oude Testament. De naam betekent in het Hebreeuws "Mijn Boodschapper" en dat is de profeet inderdaad. Zijn profetische woorden weerklinken in de tijd na de bouw van de tweede tempel van Jeruzalem, toen de veel Joodse ballingen waren teruggekeerd uit Babylonië. Maléachi klaagde die priesters aan die hun plicht om goede leiders van het volk te zijn, ernstig verwaarloosden. Deze priesters droegen vaak minderwaardige offers op aan God, zoals blinde, kreupelen en zieke dieren, terwijl ze de sterke, gezonde dieren voor zichzelf hielden. Deze priesters hadden voor de gemeenschap een voorbeeld moeten zijn van een integere levenswandel en van trouw aan het verbond met God. Maar doordat zij onoprechte leiders waren, werden zij er mede oorzaak van dat steeds meer Israëlieten ontrouw werden aan het verbond dat Jahweh eens gesloten had met Israël.

Eerste lezing: Maléachi 1:14 - 2: 2.8-10

"Ik ben een grote koning", zegt de Heer van de hemelse machten, "en Mijn naam wordt gevreesd onder de volken. Daarom geldt voor u, priesters, dit besluit: Wanneer u niet luistert en wanneer u zich niet bekommert om de glorie van Mijn naam - zo spreekt de Heer van de hemelse machten -, dan laat Ik een vloek over u komen, dan vervloek Ik de zegeningen, die u gegeven zijn. U bent van de weg afgeweken en hebt door uw lering velen laten struikelen; u hebt het verbond met Levi teniet gedaan, - zo spreekt de Heer van de hemelse machten -. Daarom zal Ik zorgen dat u bij het hele volk verguisd en versmaad wordt, omdat u Mijn wegen niet hebt bewandeld en in uw lering de mensen naar de ogen hebt gezien. Hebben wij niet allen één vader? Heeft niet één God ons geschapen? Waarom bedriegen wij elkaar dan en schenden wij daarmee het verbond, dat met onze vaders is gesloten?"

Tussenzang: Ps. 131

Refrein: HEER, BEWAAR MIJN HART IN VREDE BIJ U.

1. Mijn hart is niet hoogmoedig, Heer, mijn ogen kijken niet verwaand. Ik streef ook niet naar grote daden hoger dan ik reiken kan.
2. De stormen zijn bedaard in mij, en vredig is mijn geest. Zoals een kind op moeders schoot, zo veilig voel ik mij.
3. Zoek, Israël, uw toevlucht bij de Heer, van nu af voor altijd. Eer aan de Vader, de Zoon en de Geest, van nu af tot in eeuwigheid.

Achtergrond van de tweede lezing: (1 Tessalonicenzen 2: 7-9, 11)

Wanneer Paulus vanuit Korinte zijn brief schrijft aan de gemeente van Tessalonica, benadrukt hij dat zijn verkondiging van het evangelie van Christus geheel belangeloos was geweest, zonder enig verlangen naar eer of geld. Hij had enkel een grote liefde gehad voor hen die tot het geloof in Christus waren

gekomen. Hij had in Tessalonica door hard te werken in zijn oorspronkelijke beroep als tentenmaker, zelf in zijn onderhoud voorzien, terwijl hij in zijn vrije tijd het evangelie had gepredikt en de nieuwe gelovigen had gevormd in het geloof. Hij dankt God voor de openheid van de Tessalonicenzen, die in zijn verkondiging over Christus het woord van God zelf hebben herkend.

Tweede lezing: 1 Tessalonicenzen 2: 7-9, 11

Broeders en zusters, wij zijn zachtzinnig met u omgegaan als een moeder die haar kinderen voedt en koestert. We waren u zo innig genegen, dat wij u graag met het evangelie van God ons eigen leven hadden geschonken; zo lief was u ons geworden. U herinnert u toch, broeders en zusters, onze moeite en inspanning. Terwijl wij u het evangelie van God verkondigden, hebben wij dag en nacht gewerkt om maar niemand van u tot last te zijn. En daarom danken wij God zonder ophouden, dat u het goddelijk woord der prediking van ons hebt ontvangen en aanvaard, niet als een woord van mensen, maar als wat het inderdaad is: het woord van God; en het blijft werkzaam in u die gelooft.

Achtergrond van de evangelielezing: (Matteüs 23: 1-12)

We komen in het evangelie van deze zondag weer de farizeeën tegen. Misschien een goed moment om toch even te vragen: wie waren de farizeeën eigenlijk? De farizeeën vormden in de tijd van Jezus een Joodse religieuze stroming, die zowel een politieke partij als een sociale beweging was. Zij zijn zo'n 150 jaar vóór Christus ontstaan. Hoewel sommige priesters farizeeër waren, bestond de partij hoofdzakelijk uit leken. Er waren maar weinig farizeeën die sociaal of financieel tot de elite of vooraanstaanden van Israël behoorden. Ze waren scherpzinnige uitleggers van de Tora, de Wet van Mozes, en hielden zich hier behoorlijk streng aan. Ze hadden ook specifieke tradities, waarvan sommige de Wet strenger maakten, terwijl andere farizeese tradities de Tora juist afzwakten. Ze waren vaak afstandelijk en neerbuigend naar de grote groep armere Joodse landgenoten, die echter meestal met religieus ontzag naar ze opzagen.

Evangelie: Mt. 23: 1-12

In die tijd sprak Jezus tot het volk en tot zijn

leerlingen: "Op de leerstoel van Mozes hebben de schriftgeleerden en de Farizeeën plaats genomen. Doet en onderhoudt daarom alles wat zij u zeggen, maar handelt niet naar hun werken; want zelf handelen ze niet naar hun woorden. Zij maken bundels van zware, haast ondraaglijke lasten en leggen die de mensen op de schouders, maar zelf zullen ze er geen vinger naar uitsteken. Alles wat zij doen, doen zij om bij de mensen op te vallen; zij maken immers hun gebedsriemen breed en hun kwasten groot, ze zijn belust op de ereplaats bij de maaltijden en de voornaamste zetels in de synagogen, ze laten zich graag groeten op de markt en willen door de mensen 'rabbi' genoemd worden. Maar gij moet u geen rabbi laten noemen. Gij hebt maar een Meester en gij zijt allen broeders. En noemt niemand van u op aarde 'vader'; gij hebt maar één Vader, de hemelse. En laat u ook geen 'leraar' noemen; gij hebt maar één leraar, de Christus. Wie de grootste onder u is, moet uw dienaar zijn. Alwie zichzelf verheft, zal vernederd en wie zichzelf vernedert, zal verheven worden."

Wordt vervolgd op pagina 4

Zoals u waarschijnlijk wel weet biedt de RK Begraafplaats verschillende manieren van begraven (zand, kelder, familiegraf, urneplek).

Maar wist u dat u ook de uitvaartdienst gehouden kan worden in onze aula "Aller Heiligste Verlosser"? Vanwege de lokatie is het gunstig en kostenbesparend.

Voor verdere informatie mag u vrijblijvend contact opnemen met de administratie van maandag t/m vrijdag van 07.00u -15.00u

Stg. RK Begraafplaats
Schietbaanweg 35 | Paramaribo | Suriname
 +597-472185 +597-472154
 +597-8407779 +597-8598523
 info.rkbegraafplaats@gmail.com
 Stg RK Begraafplaats Suriname

Commentaar op de lezingen van de 31e zondag door het Jaar (Jaar A)

Overweging:

Vandaag zou ik de lezingen willen overwegen vanuit het thema: "Gij zijt allen broeders en zusters".

Terwijl ik deze overweging schrijf, is gisteren met een plechtige Eucharistieviering het eerste gedeelte van de synode in Rome afgesloten. Deze synode is echt de vrucht van Paus Franciscus die een grote passie heeft voor een Kerk die doortrokken is van de enige echt-levengevende kracht die er is: de liefde. Maar dan wel échte liefde: de liefde zoals we die in Jezus zien: een liefde die dienend is en positief ingesteld is, een liefde die ondersteunend is, die met aandacht kan luisteren en die de ander bevestigt in zijn of haar waardigheid.

We zien dit duidelijk terug in Jezus' woorden in het evangelie. Hij was niet erg gecharmeerd van de autoritaire, vaak hooghartige houding waarmee vele farizeeën zich lieten gelden bij de mensen om hen heen. De farizeeën werden scherp zodra ze zich in hun positie bedreigd voelden. Ze bleven graag de baas over de eenvoudig gelovigen, waren daarom wantrouwig en duldden geen tegenstand of een andere mening. Jezus was duidelijk niet op zo'n houding gesteld: "Doet en onderhoudt alles wat zij u zeggen, maar handelt niet naar hun werken; want zelf handelen ze niet naar hun woorden. Zij maken bundels van zware, haast ondraaglijke lasten en leggen die de mensen op de schouders, maar zelf zullen ze er geen vinger naar uitsteken. Alles wat zij doen, doen zij om bij de mensen op te vallen; zij maken immers hun gebedsriemen breed en hun kwasten groot, ze zijn belust op de ereplaats bij de maaltijden en de voornaamste zetels in de synagogen, ze laten zich graag groeten op de markt en willen door de mensen 'rabbi' genoemd worden".

Dit gedrag sluipt steeds weer binnen in de samenlevingen van de mensheid. In vele religieuze groeperingen is autoritair gezag, dus wie het voor het zeggen heeft - soms tot in de kleinste details- en het afdwingen van gehoorzaamheid, een grote issue. In de periode van het communisme was ook precies dit punt een grote moeilijkheid dat tot veel spanningen, boosheid en wrok heeft geleid. Maar ook in vele bedrijven, organisaties en verenigingen, en in menige relatie en menig huwelijk, is het lang niet altijd rozegleur en maneschijn. Over de hele wereld zijn er ook heel wat liturgiegroepen, koren, catechese- en diaconiegroepen waar er spanningen zijn door bezig gedrag van sommige leidinggevendenden. En dat er wat dit betreft niets nieuws onder de zon is, leren we uit de eerste lezing, waar God het meer dan twee duizend jaar geleden ook al nodig vond om via de profeet Maléachi een deel van de

priesters in Israël stevig aan te spreken over hun gedrag.

Paus Franciscus roept de Kerk op om synodaal te zijn. Dat wil zeggen: het werkelijk waar te maken wat Jezus ook deze zondag weer in het evangelie zegt: "Gij zijt allen broeders en zusters". Bij het Tweede Vaticaans Concilie, de grote kerkvergadering van bisschoppen dat van 1963-1965 in Rome gehouden werd, werd de intentie uitgesproken dat er in de Kerk een veel grotere rol moest zijn voor de leken. We weten dat iedereen door het doopsel doortrokken is van dezelfde Heilige Geest, die aan iedereen gaven geeft tot opbouw van de Kerkgemeenschap en die ons allen een roeping geeft om Jezus uit te dragen, om met gelovig vertrouwen te bidden en om als vele lidmaten van de Kerk een krachtige aanwezigheid te zijn in de maatschappij. Maar ondanks de inspirerende woorden van zoveel jaar geleden, zagen we dat de wijze van leidinggeven van vele kardinalen, bisschoppen en priesters, er toch een is, van maar mondjesmaat echt ruimte geven aan de leken. Er zijn daarom ook genoeg geestelijken en ook sommige groepen leken, die vinden dat Paus Franciscus maar verwarring schept met de synode en dat hij met het synodaal proces de Kerk schade brengt. Sommigen zeggen onomwonden: "De bisschoppen zijn niet gewijd om te luisteren maar om leiding te geven".

Soms lijkt er maar weinig terecht te zijn gekomen van wat Jezus deze zondag in het evangelie met zoveel nadruk tot Zijn apostelen zegt. Het lijkt dat onder allerlei Christelijke denominaties, dus echt niet alleen in onze Katholieke Kerk, er zoveel argumenten worden gebruikt en men zozeer gewend is aan de ontstane kerkelijke realiteit, dat men zelf niet meer ziet hoe ver men ten aanzien van gezag en leidinggeven, en in de onderlinge verhoudingen binnen de Kerk of gemeente, is afgedreven van Jezus' krachtige ideaal dat wij in het evangelie van deze zondag weer horen: "Maar gij moet u geen rabbi laten noemen. Gij hebt maar een Meester en gij zijt allen broeders en zusters. En noemt niemand van u op aarde 'vader'; gij hebt maar één Vader, de hemelse. En laat u ook geen 'leraar' noemen; gij hebt maar één leraar, de Christus".

Niet het feit dat er leiding moet worden gegeven en dat er gewijde geestelijken zijn, is het probleem. Het gaat om de sfeer en de onderlinge verhoudingen binnen de Kerk, de bisdommen en parochies, binnen religieuze gemeenschappen en gebedsgroepen. Jezus haalt daarom iets aan dat heel wezenlijk is wanneer wij als Kerk doortrokken willen blijven van een liefde zoals Hij heeft liefgehad. En dat is is de houding van nederigheid en

MARCUS

Bijbelstudie

Woensdagmorgen: 8,15,22,29 november 2023
Tijd: 09.00 - 12.00 uur (zowel fysiek als Zoom)
Leslokatie: Henck Arronstraat 14
OF
Donderdagavond: 9,16,23,30 november 2023
Tijd: 18.00 - 21.00 uur (uitsluitend via Zoom)
Bijdrage: Srd 150,=

Pastoraal Centrum, Henck Arronstraat 14
Tel./WhatsApp: 898-8993
Email: pastoraalcentrum@bisdomparamaribo.org

dienstbaarheid: "Wie de grootste onder u is, moet uw dienaar zijn. Alwie zichzelf verheft, zal vernederd en wie zichzelf vernedert, zal verheven worden."

Paus Franciscus heeft het gisteren in zijn preek bij de slotviering van deze eerste sessie van de synode heel mooi overwogen. Hij sprak duidelijk vanuit heel zijn hart, toen hij zei: "Zusters en broeders, aan het einde van dit stuk synodale weg dat we de afgelopen maand hebben afgelegd, is het belangrijk om na te denken over het "principe en de grondslag" van waaruit alles begint en opnieuw begint: liefde. Heb God lief met ons hele leven en heb onze naasten lief als onszelf. Niet onze strategieën, niet menselijke berekeningen, niet de mode van de wereld, maar het liefhebben van God en de naaste: dat is het middelpunt van alles. Maar hoe vertaal je die impuls van liefde? Ik stel twee werkwoorden voor, twee bewegingen van het hart waarover ik zou willen nadenken: aanbidden en dienen".

"Gij zijt allen broeders en zusters". De achtergrond van deze woorden van Jezus is niet een oppervlakkige vriendelijkheid onder mensen of slechts een oproep tot een democratische levensvorm. Nee, wat Jezus ons in het evangelie leert is dat wanneer wij ons diep bewust worden van echte realiteit van de liefde van God en van de vergeving van zonden die Hij brengt door het kruis, dan vinden we daarin het fundament om de medemensen als broeders en zusters te zien, als kinderen van eenzelfde barmhartige Vader. Een houding van aanbidden en van verwondering over God, doet ons dan steeds wezenlijker inzien dat we God niet kunnen beheersen en Zijn liefde niet in onze plannen kunnen opsluiten; maar dat Zijn werk altijd weer onvoorspelbaar en ongrijpbaar is. Het doet ons waakzaam zijn om niet onszelf in het middelpunt te plaatsen; in plaats van God.

De dienstbaarheid leren we daarom van Jezus, Gods mensgeworden Zoon: door hoe Hij met mensen omging, door Zijn parabels en Zijn leer, maar vooral door het mysterie van het kruis en de vreugde van de verrijzenis. De dienstbaarheid is nog steeds de unieke eigenschap van Jezus. Als de Levende Heer zal Hij ons leiden wanneer wij ons daarvoor openstellen. Liefde is de diepste gave die we in het geloof ontvangen en liefde is de meest wezenlijk levensopdracht die ons vormt als mensen. Of zoals een bekende spreuk zegt: "Wat liefde bouwt, dat blijft bestaan".

Frater Jacobus Vermeulen

Frater Jacobus Vermeulen is een van de fraters die tientallen jaren in Suriname actief was. Naast zijn werk als docent aan de Paulusschool, waar hij o.a. Paul Niemel en Coen Ooft als leerlingen had, was hij ook actief als schrijver.

Frater 'Jacobus' Vermeulen werd in Tilburg geboren onder de naam Adrianus Nicolaas Maria Vermeulen, (1901-1979). Hij trad op 18 jarige leeftijd in bij de fraters van Tilburg en werd hierna docent in Tilburg aan de Heilig-Hart school.

In 1924 vertrok frater Jacobus voor missiewerk naar Suriname, waar hij tijdens de oorlogsjaren in 1944 als Jacobus Mayon zijn zilveren kloosterfeest beleefde. Hij hield zich in die periode bezig met een reeks geschiedkundige artikelen over de Godsdienstige en politieke emancipatie van Nederland, waarbij hij in 1945 de periode 1795-1813 behandelde.

Frater Jacobus zou in 1935 voor een ruime vakantie naar Nederland afreizen met de uit Goirle afkomstige frater Salesianus van Croonenburg. In 1949 zou hij diens boekje bewerken, waarbij frater Jacobus als uitbreiding de belangrijkste Surinaamse volksziekten behandelde.

Zijn werk in Suriname leverde frater Jacobus in 1964 de benoeming op tot Ridder in de Orde van Oranje Nassau. Tien jaar later werd naar aanleiding van zijn 50-jarig verblijf in Suriname een eerbetoon georganiseerd op 'Ons Erf', waaraan een belangrijke bijdrage werd geleverd door zijn oud-leerlingen.

Als laatste werk verscheen van de hand van frater Jacobus Vermeulen tezamen met frater Vincentius Smeets -met een bijdrage van frater Solanus Essers- in 1977 het werk " Meedoen, van kolonie tot republiek, van vicariaat tot bisdom: de geschiedenis van 75 jaren werk in Suriname";, een uitgave ter gelegenheid van het 75 jarig verblijf van de Fraters van O.L. Vrouw, Moeder van Barmhartigheid in de Kerk van Suriname.

Frater Jacobus Vermeulen is een van de mannen die in 1933 werden geportretteerd bij het graf van Peerke Donders. De man die rechtsonder zit moet frater Jacobus zijn.

[004082 - Fraters bij het houten kruis op het eerste graf van de zalige Petrus (Peerke) DONDERS (1809-1887) in het melaatsenkamp van de plantage Batavia in het Surinaamse district Coppename. De namen van de fraters luiden: Leobert van Hest, Cornelis Smits, Jacobus Vermeulen, Richardo Tuerlings, Engelbert Verrijt. Het houten kruis uit 1933 werd in 1938 vervangen door een stenen kruismonument. Het graf werd later overgeplaatst naar de kathedraal van Paramaribo. -

Pater Kross, die de regional director van de Pauselijke Missiewerken voor de bisdommen van het Caraïbisch Gebied (AEC) en de regional director van Mexico en Brazilië bij de grot in het bezinningscentrum.

Cremeren begint steeds meer bekendheid te krijgen in Suriname. Na de crematie zijn er verschillende manieren hoe om te gaan met de asresten. Sommigen kiezen ervoor die uit te strooien in het water, maar u kunt de asresten ook langdurig bewaren in een urn op de RK Begraafplaats. Wij bieden verschillende manieren om deze asresten te bewaren:

Bijzetting bij een bestaand graf
In de urnenwand (bovengrondse nis afgedekt met een naamplaat)

Voor verdere informatie over de mogelijkheden mag u vrijblijvend contact opnemen van maandag t/m vrijdag van 07.00u-15.00u

Bekendmaking: Familiegraven

De RK Begraafplaats maakt bekend dat in het kader van herindeling en ordening van de begraafplaats, er nu de mogelijk aan nabestaanden wordt geboden voor het aanleggen van familiegraven.

Deze familiegraven ontstaan door het herbegraven de stoffelijke overschotten (eventueel na crematie) van overledenen op een (1) locatie. Naast het overzicht, lage kosten van onderhoud, worden de kosten voor grafrustverlenging worden bij familiegraven berekend op basis van 1 locatie.

De volgende procedure wordt gehanteerd: Voor nadere informatie wordt u verzocht per email (info.rkbegraafplaats@gmail.com) contact op te nemen met de RK Begraafplaats (of telefonisch op 472154).

De RK Begraafplaats stuurt u een formulier waar alle relevante informatie ingevuld dient te worden.

De RK Begraafplaats onderzoekt de status van de (lopende) grafrust en neemt vervolgens contact met de nabestaanden voor verdere logistieke, juridische en financiële afhandeling.

Brief aan de XVI Gewone Algemene Vergadering van de Bisschoppensynode aan het Volk van God

Beste zusters, beste broeders,
Nu de werkzaamheden van de eerste zitting van de 16e Gewone Algemene Vergadering van de Bisschoppensynode ten einde lopen, willen wij samen met u allen God danken voor de mooie en verrijkende ervaring die wij hebben meegemaakt. We hebben deze gezegende tijd in diepe gemeenschap met jullie allemaal beleefd. We werden gesteund door uw gebeden, waarbij we uw verwachtingen, uw vragen en uw angsten met u meedragen. Zoals paus Franciscus twee jaar geleden verzocht, werd een lang proces van luisteren en onderscheiding op gang gebracht, open voor het hele Volk van God, niemand uitgesloten, om “samen op reis te gaan” onder leiding van de Heilige Geest, missionaire discipelen die zich bezighouden met het volgende: Jezus Christus.

De zitting waarin wij sinds 30 september in Rome bijeen zijn, is een belangrijke fase in dit proces. In veel opzichten was het een ongekende ervaring. Voor de eerste keer zijn op uitnodiging van paus Franciscus mannen en vrouwen uitgenodigd, op grond van hun doopsel, om aan dezelfde tafel te zitten en deel te nemen, niet alleen aan de discussies, maar ook aan het stemproces van deze Vergadering van de Bisschoppensynode. Samen hebben we, in aanvulling op onze roepingen, onze charisma's en onze bedieningen, intens geluisterd naar het Woord van God en de ervaring van anderen. Met behulp van de Conversatie in de Geest-methode hebben we nederig de rijkdom en armoede van onze gemeenschappen van elk continent gedeeld, in een poging te onderscheiden wat de Heilige Geest vandaag tegen de Kerk wil zeggen. We hebben dus ook het belang ervaren van het bevorderen van wederzijdse uitwisselingen tussen de Latijnse traditie en de tradities van het oosterse christendom. De deelname van broederlijke afgevaardigden van andere kerken en kerkelijke gemeenschappen heeft onze discussies diep verrijkt.

Onze bijeenkomst vond plaats in de context van een wereld in crisis, waarvan de wonden en schandalige ongelijkheden pijnlijk in ons hart resoneerden, waardoor ons werk een bijzondere ernst kreeg, vooral omdat sommigen van ons uit landen komen waar oorlog woedt. We hebben gebeden voor de slachtoffers van dodelijk geweld, zonder al diegenen te vergeten die door ellende en corruptie gedwongen zijn de gevaarlijke weg van migratie te volgen. We hebben onze solidariteit en toewijding verzekerd, samen met de vrouwen en mannen over de hele wereld die werken aan het opbouwen van gerechtigheid en vrede.

Op uitnodiging van de Heilige Vader hebben we veel ruimte gemaakt voor stilte om het wederzijds luisteren en het verlangen naar gemeenschap in de Geest onder ons te bevorderen. Tijdens de oecumenische openingswake hebben we ervaren hoe de dorst naar eenheid toeneemt in de stille contemplatie van de gekruisigde Christus. In feite is het kruis de enige cathedra van Degene die zichzelf heeft gegeven voor de redding van de wereld en zijn discipelen aan zijn Vader heeft toevertrouwd, zodat “zij allemaal één mogen zijn” (Johannes 17:21). Stevig verenigd in de hoop die Zijn opstanding bracht, hebben we Hem ons gemeenschappelijk huis

toevertrouwd, waar de kreten van de aarde en de armen steeds dringender worden: “Laudate Deum!” (“Prijst God!”), zoals paus Franciscus ons aan het begin van ons werk in herinnering bracht.

Dag na dag voelden wij de dringende oproep tot pastorale en missionaire bekering. Want de roeping van de Kerk is om het Evangelie te verkondigen, niet door zich op zichzelf te concentreren, maar door zichzelf ten dienste te stellen van de oneindige liefde waarmee God de wereld heeft liefgehad (vgl. Joh 3,16). Toen daklozen in de buurt van het Sint-Pietersplein ter gelegenheid van deze synode werd gevraagd naar hun verwachtingen ten aanzien van de Kerk, antwoordden zij: “Liefde!” Deze liefde moet altijd het vurige hart van de Kerk blijven, een trinitaire en eucharistische liefde, zoals de paus op 15 oktober halverwege onze bijeenkomst in herinnering bracht, waarbij hij de boodschap van de heilige Thérèse van het Kind Jezus aanriep. Het is ‘vertrouwen’ dat ons de durf en innerlijke vrijheid geeft die we hebben ervaren, waarbij we niet aarzelen om vrij en nederig onze overeenkomsten, verschillen, verlangens en vragen te uiten.

En nu? Wij hopen dat de maanden voorafgaand aan de tweede zitting in oktober 2024 iedereen in staat zullen stellen concreet deel te nemen aan de dynamiek van de missionaire gemeenschap die wordt aangegeven door het woord ‘synode’. Het gaat hier niet om ideologie, maar om een ervaring die geworteld is in de apostolische traditie. Zoals de paus ons aan het begin van dit proces in herinnering bracht: “Gemeenschap en missie kunnen het risico lopen enigszins abstract te blijven, tenzij we een kerkelijke praxis cultiveren die de concreetheid van synodaliteit uitdrukt (...) en echte betrokkenheid van iedereen aanmoedigt.” (9 oktober 2021) Er zijn meerdere uitdagingen en talloze vragen: het syntheserapport van de eerste sessie zal de punten van overeenkomst specificeren die we hebben bereikt, de open vragen benadrukken en aangeven hoe ons werk verder zal gaan.

Om vooruitgang te boeken in haar onderscheidingsvermogen moet de Kerk absoluut naar iedereen luisteren, te beginnen met de armsten. Dit vereist van zijn kant een pad van bekering, dat ook een pad is van lofprijzing: ‘Ik dank u, Vader, Heer van hemel en aarde, dat u deze dingen verborgen hebt gehouden van de wijzen en verstandigen en geopenbaard heeft aan kleine kinderen!’ (Lukas 10:21) Het betekent luisteren naar degenen die geen recht van spreken hebben in

de samenleving of die zich zelfs buitengesloten voelen door de Kerk; luisteren naar mensen die het slachtoffer zijn van racisme in al zijn vormen – in het bijzonder inheemse volkeren wier cultuur veracht wordt. Bovenal, de Kerk heeft de plicht om, in een geest van bekering, te luisteren naar degenen die misbruikslachtoffers zijn van leden van het kerkelijk lichaam. Zij moet er ook concreet en structureel voor zorgen dat dit niet meer gebeurt.

De Kerk moet ook luisteren naar de leken, vrouwen en mannen, allen geroepen tot heiligheid op grond van hun dooproeping: naar de getuigenis van catechisten, die in veel situaties de eerste verkondigers van het Evangelie zijn; de Kerk moet ook aandacht hebben voor de eenvoud en levendigheid van kinderen, de enthousiasme van de jeugd, voor hun vragen en hun pleidooien; voor hun dromen, de wijsheid en de herinnering aan ouderen. De Kerk moet luisteren naar gezinnen, voor hun opvoeding zorgen, voor de christelijke getuigenis dat zij in de wereld van vandaag bieden. Ze moet de stem zijn van degenen die betrokken willen zijn bij lekenbediening en willen deelnemen aan onderscheiding en besluitvormingsstructuren.

Om verder te komen in de synodale onderscheiding moet de Kerk vooral de woorden en ervaring samenbrengen van de gewijde bedienaren: priesters, de primaire medewerkers van de bisschoppen, wier sacramentele bediening onmisbaar is voor het leven van de bisschoppen. Ze moet zich ook laten ondervragen door de profetische stem van gewijd leven, de waakzame wachter van de roep van de Geest. Ze moet ook aandachtig zijn op diegenen die haar geloof niet delen, maar de waarheid zoeken, en in wie de Geest eveneens aanwezig en operationeel is.

De wereld waarin we leven, en waarin we geroepen zijn om lief te hebben en te dienen, eist dat de Kerk de samenwerking op alle terreinen versterkt. “Het is precies dit pad van synodaliteit dat God verwacht van de Kerk van het derde millennium.” (Paus Franciscus, 17 oktober 2015)

We hoeven niet bang te zijn om hierop te reageren. Maria, Moeder van de Kerk, de eerste op deze reis, begeleidt onze pelgrimstocht. In vreugde en verdriet toont ze ons haar Zoon en nodigt ze ons uit om te vertrouwen. En Hij, Jezus, is onze enige hoop!

Vaticaanstad, 25 oktober 2023